

de Bergrede XVII
Die het vatten kan, die vatte het...

- * intochtslied 44 (opw.)
- * stil gebed
votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.***

- * lied 19sup:1 en 2
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: N.T. Matth. 19:1-12
Ef. 5:22-33
- * lied 17sup
- * preek n.a.v. Matt. 5:31 en 32
- * gebed/voorbede
- * slotlied 548:1 en 2   **collecte**
- * zegenbede
- * vervolg slotlied 548:3

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest
is met u allen.***

"Twee zijn beter dan één, omdat zij een goede beloning hebben bij hun zwoegen. Want, indien zij vallen, dan richt de één de ander weer op; maar wee de éne, die valt zonder dat een metgezel hem opricht! Ook indien er twee nederliggen, zullen zij warm worden, maar hoe zal één alleen warm worden? Kan iemand er één overeldigen, twee zullen tegenover hem kunnen standhouden; en een drievoudig snoer wordt niet spoedig verbroken".

Woorden van de Prediker die - wie niet - betrokken weten op het huwelijk! Woorden die je, als je een hoed huwelijk hebt, direkt zult willen beamen! Maar wat als jouw relatie niet zoe goed is en misschien op het kernwoord (opgesloten in de tekst) is uitgelopen: scheiding. Alles behalve een leuk onderwerp, maar wel degelijk één waar ieder op de één of andere manier mee geconfronteerd wordt. Als het niet direct is dan wel op zijn minst indirect!

Is er na sterven een groter menselijk drama denkbaar, van zo ingrijpende aard, dan het verbroken worden van de meest intieme relatie? Er wordt hierover, zeker in onze tijd, wel heel erg gemakkelijk gepraat, maar het lijden wordt er bij betrokkenen niet minder door!

"Verslagen zat ze in de studeerkamer - ik zie het tafereel nog voor me - haar leven was volkomen van zin beroofd; haar gevoelens tot in het diepst geraakt! Zo maar van de een op de andere dag was hij weggelopen, vertelde ze - ze bleek onbereikbaar! Haar wanhoop, haar lijden (eerlijkheidshalve moet gezegd: ook haar zelfmedelijden!) was zo groot, dat ze zich uiteindelijk, na een bezoek aan een waarzegster - wat een bittere strohalm!!, en dat ondanks alle open armen om haar heen, van het leven heeft beroofd..."

Twee zijn beter dan één. Is dat nog wel zo? Zelfs als je kunt spreken van een drievoudig snoer? Komt scheiden dan minder vaak voor? Is God nog wel een garantie voor een goed huwelijk? Je christen zijn?

Het probleem is al zo oud als de mens zelf - zelfs onder de ultra vrome Joden kwam het voor! En hoe! Mens, het deed toen niet onder voor vandaag...! Wij gebruiken nog 'verantwoorde' begrippen: duurzame ontwrichting, geestelijke geweldpleging, psychische dru enz. enz. ...., maar ten tijde van Jezus schijnt het zó erg geweest te zijn, dat om de minste of geringste reden men ging scheiden! Het klinkt misschien banaal, maar als een vrouw niet goed kon koken, kon je al van haar afkomen... En viel het u op in Mattheüs 19 hoe de discipelen reageerden na het antwoord van Jezus op de vraag van Farizeeën: 'Is het geoorloofd zijn vrouw weg te zenden om allerlei redenen?'. De discipelen (vers 10) zeiden tot Hem - als reactie op het antwoord van Jezus waar ik nog op terugkom!: 'Indien voor de man de zaak met zijn vrouw zó staat, is het niet raadzaam te trouwen...'. Weet u wat die reactie inhield? Zij, de discipelen van Jezus, waren in meer of mindere mate besmet met de geest van hun tijd ...!

't Ja, wat moet je met scheiden? Zijn er niet situaties denkbaar waarin je wel haast moet zeggen: dan in Gods naam maar uit elkaar? Wat zegt Gods Woord ervan? Wat moet je met de woorden van Jezus zoals in onze tekstverzen opgetekend? Het onderwerp is minstens zo netelig als dat van de vorige keer...! Wat heet, het heeft ermee te maken!

Laat ik voor alle duidelijkheid stellen - nou we er over hebben te praten (anders dan onder de koffie!) - we beperken ons tot wat valt onder de noemer: *drievoudig snoer*, met ander woorden het christelijk huwelijk dat dreigt stuk te lopen, of stuk is gelopen...! Het scheiden dáár! Een waagstuk om daarover te spreken? Niet als we het Woord aan het Woord laten!

Want ondanks dat het een moeilijk en pijnlijk onderwerp is, en het iemand heel persoonlijk raakt, het evangelie blijkt in onze tekst tot tussen de regels (vandaar de gelezen Schriftgedeelten!) wel degelijk ook dit deel van het menselijk leven te raken... God zelf in Jezus Christus spreekt Zich tot ook vanmorgen door de Heilige Geest uit in zijn Woord! In liefde!

En wiewaarachtig het Woord aan het Woord laat, ontdekt dat dat niet begint bij het *negatieve*, maar juist bij het *positieve*!

De Bijbel geeft zo nergens regels die handelen over wel of niet scheiden! Het regelt daar geen recht! Het Woord laat zich in eerste linie niet uit of wegzenden om zelfs de reden van hoerij een recht is - een gebod...! Nee, het Woord, en zo ook Jezus het vleesgeworden Woord, pakt het positieve op: niet

scheiden, maar één vlees zijn! Dát had God gelegd in de schepping, in al het gegeven van man/vrouw! 'Doch Hij zeide tot hen - de discipelen, en hier en nu een ieder die zich discipel weet: *'Niet allen vatten dit woord, alleen zij, aan wie het gegeven is!*' Onthouding, gesneden zijn, voor zover van God opgelegd gevoeld, én het huwelijk hebben namelijk een directe relatie met het Koninkrijk Gods! En scheiden daarentegen *geenzins!*

Vat u dat? Dit brengt ons bij het *waarom* van het man of vrouw zijn én van het huwelijk (de onthouding - het alleen zijn en blijven laat ik hier buiten beschouwing).

Als ik persoonlijk vanuit het Woord van God ergens van overtuigd ben geraakt, dan is het wel van het gegeven dat weinigen besef hebben van de wezenlijke achtergrond van sowieso het mens zijn, en dus van het als man en vrouw geschapen zijn, en dus van het zó voor elkaar - het huwelijk - geschapen zijn!

Het klakkeloos omgaan met het mens zijn, alle opgeroepen spanningen in de verhouding man/vrouw zijn, het onbedachtzaam omgaan met het door God als mooi bedoelde omgaan met elkaar in de meest intieme relatie bestemd voor het huwelijk, zijn daar het bewijs van.

En toch spreekt Gods Woord zo helder, zo klip en klaar, zo sprankelend, zoudelijk en ondubbelzinnig over een en ander - al noemt ze het: *het geheimenis!* En geheimenis moet je evenwel 'vatten': *'Die het vatten kan, die vatte het'*, zegt Jezus!

Binnen de Bijbel is het zo dat 'vatten' afhangt van *iemands geestelijke gesteldheid*, dat is het eerlijk en oprecht openstaan voor God en diens Heilige Geest. Alleen de geestelijke mens zal wat Gods Geest hier openbaart, verstaan..., *'een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest van God is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is...'*

'Dit geheimenis is groot...', zegt Paulus in Efeze 5:32. We zagen het dan heel direct betrokken worden op de relatie man/vrouw, Christus/gemeente. Met als kernpunt het absoluut tegengestelde van scheiden: éénworden!

Paulus wist zich geroepen om deze onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen en, Efeze 3:9, *'...in het licht te stellen (wat) de bediening van het geheimenis (inhoudt), dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, de Schapper avn alle dingen, opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden naar... het eeuwige voornemen, dat Hij in Christus Jezus, onze Here, heeft uitgevoerd...'*

Wat wordt er, als het daarom gaat veel en vroom gepraat, dierbaar over de verlossing - als was dát het doel op zich!. En hoevelen komen inderdaad niet verder dan dat...! Maar God de Vader bedoelde meer! Hij bedoelde, zoals uit dezelfde brief aan Efeze blijkt (het eerste hoofdstuk) de mens voor Christus, Christus voor de mens. Onder één noemer: *l i e f d e* - *'Hij, God de vader, heeft ons immers in Hem, Christus, uitgevoren vóór de grondlegging der wereld... In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen in Jezus Christus'*. Dít geheimenis is groot! Christus *in* u, de hoop der heerlijkheid.

Wie vat het nog niet?

Mag ik het voor u dan invullen met de woorden van Efeze 5:22-33? U en ik zijn, gezien vanuit dat woord, geschapen - niet zo maar - bedoeld voor Christus. En dat voor de meest intieme relatie met Hem: één worden, straks, vanaf de wederkomst! Hij komt dan om ons (samen met de Messiaanse Joden) als bruid te werven. Tenminste als wij een 'reine maagd' zullen blijken te zijn en niet een dwaze! Hij is de man, wij zijn zijn vrouw!

Toen God de mens schiep als man en vrouw had Hij dat in gedachten! De man en vrouw waren zo bedoeld voor elkaar als Christus voor de gemeente en andersom.

De man en vrouw werden in het huwelijk - de bruiloft - aan elkaar gegeven om... *één vlees te zijn!* Liefde bij uitnemendheid! Kan nu God, vleesgeworden in Jezus Christus, ooit toelaten dat dit beeld geweld wordt aangedaan? (Laat deze vraag eens goed tot u doordringen...!!) NEE, er is maar één die God hier wil raken: de duivel!

Waar kan hij God in Diens diepste gevoelens en wezen het meest en het beste raken dan juist dáár waar het gaat om het beeld van het één zijn, het huwelijk als type van de beoogde relatie gemeente en Christus? Ja in heel het gebeuren van seksualiteit, een zaak die God bedoeld heeft voor *in* het huwelijk! Hoe weet de duivel daar te vernederen, de mens aan een dier gelijk te maken, levend van en

op zijn driften: *Leef, leef je uit* - dat is zijn motto dat door menigeen gretig wordt gevolgd! Doe maar wat je wilt! Alles is goed, dan wel tenminste goed te praten...

Maar, God wil *reinheid*! De duivel propageert niets minder dan het tegenovergestelde daarvan: onreinheid... en o arme mens, als je één keer in die vangarmen terecht bent gekomen! Je het zicht op het wezen van het mens zijn bent kwijtgeraakt, het als man of als vrouw geschapen zijn en ontevreden bent met die plaats door God voor jou gewild. Je niet weet hoe met het gegeven seksualiteit om te gaan op een volwassen en door God bedoelde en dus geestelijk verantwoorde manier. Je geen besef hebt van het grootse, het door God bedoelde, van en met het huwelijk!

God neemt niet zo maar een partner... Hij *verkiest*! Hoe gaan wij om met elkaar als het gaat om de relatie aller menselijke relaties, het huwelijk? Waardoor laat ik me leiden? Wat zijn mijn motieven? Zijn er werkelijk nog die oprecht met en vanuit de Heer hun partner kiezen? Dan zal gelden: een drievoudig snoer wordt niet spoedig verbroken! Dan is Hij de garantie van en voor een goed huwelijk! Máár... afhankelijk van hoe jij je christen zijn invult!

Wat is de kern van het christen zijn? Het discipel zijn?

Het kruis!

Waarom zegt Jezus, loopt een huwelijk stuk en moet er dus een scheidsbrief gegeven worden?

Om de hardheid van hart!!

Een meegekruisigd leven tot in je huwelijksrelatie is het moeilijkst!

In het huwelijk ontmoeten twee 'ikken' elkaar!

't Is de beste werkplaats van God! Als Hij er woont, de meest gezegende!

Je ontdekt, als je Hem de ruimte laat, na met Hem samen begonnen te zijn, hoe veel beter twee zijn dan één - en dat in elk opzicht!

Jouw huwelijk is, wanneer het voor God is gesloten, *onverbrekelijk*!

Gehuwden zijn dragers geworden van het geheimenis, mits... - en hoe vaak ligt daar de aanzet tot

scheefgroei, ja, tot uiteindelijk scheiden - de beide partners de door God bedoelde plaats innemen!

De man zijn plaats als man, beeld van Christus, priester en profeet en de vrouw haar plaats als vrouw, beeld van de gemeente, onderdanig en tóch samen één!

Evalueer uw eigen relatie eens in het licht van Gods doel!

Is uw huwelijk een getuigenis tot in de hemelse gewesten?

Is het een verkondiging? Verkondiging van Gods doel met de mens in Jezus Christus?

Moet je heir bidden: *schep mij een rein hart o God, en vernieuw in mij een vaste geest?*

Scheiden is ten diepste verstoten en dat is iets wat God niet wil! Sterker, *haat*!

Daarom zegt de profeet Maleachi (in Mal. 2) dat God e echtscheiding haat, zelfs als Jezus zegt dat de enige grond voor scheiden hoererij is. Nogmaals, als Hij die grond noemt is dat namelijk allerminst een goedkeuren van zijn kant..., het is om de hardheid van uw hart! Dat doet breken! Zijn uitleg wil voor ons normatief zijn...!

Huwelijk vraagt: samen buigen voor Hem! voor de gans Andere! En hoe groot ook de probelemen, hoe zwaar ook de stormen, als ieder zijn/haar gelijk inlevert bij Hem dan leer je liefde!

En is het niet Walter Trobisch die ergens stelt: liefde moet je leren?

Voor liefde zijn er altijd twee nodig!

Waar drama's zich bezig zijn te voltrekken, al is het in de kiem, waar nood is ten aanzien van Gods grootste gift, er is één plaats voor heling, vergeving, reiniging: Golgotha!

Wie daar beleijdt, zal horen: ook Ik veroordeel u niet, ga heen zondig niet weer!

Zet alle wat er gezegd is in het licht van wat Jezus zegt: *Maar Ik zegt u, dit geheimenis is groot...*

Bid: *Maak mij een beeld van U, zo vol van ootmoed, liefde en trouw, maak mij een beeld van U en je zult zijn wat Hij bedoelt.*

Amen